

2.28. Procedura postępowania w przypadku zachowań autodestrukcyjnych.

1. Każdy pracownik szkoły niezwłocznie informuje psychologa lub pedagoga szkolnego, jeżeli u któregoś z uczniów zauważy przejaw zachowania autodestrukcyjnego, np.:

- samouszkodzenia ciała
- zachowania wskazującego na zaburzenia odżywiania
- celowe zachowania związane z dużym ryzykiem fizycznym lub sytuacyjnym.

2. Psycholog/pedagog dyskretnie przeprowadza rozmowę z uczniem i dokładnie bada sprawę. W zależności od oceny sytuacji, specjalista różnicuje dalsze działania:

- a) jeżeli jest to drobna sprawa i/lub się wyjaśniła, po rozmowie z uczniem nie będą podejmowane żadne działania. Ucznia zachęci się aby w przyszłości, kiedy będzie odczuwał dyskomfort emocjonalny, skontaktował się z psychologiem szkolnym;
- b) jeżeli incydent zostanie uznany za poważny i wymaga dodatkowej interwencji, specjalista natychmiast kontaktuje się telefonicznie z rodzicem lub opiekunem ucznia i zawiadamia go o zaistniałej sytuacji. W miarę możliwości, uczeń zostaje wcześniej zawiadomiony o tej rozmowie „a także w niej uczestniczy”.
 - podczas rozmowy ustala się formę i sposób udzielenia uczniowi adekwatnej pomocy, w tym instytucjach poza szkołą;
 - jeżeli specjalista zaleca rodzicowi konsultację na zewnątrz szkoły (np. w poradni zdrowia psychicznego), po tygodniu kontaktuje się z rodzicem, aby upewnić się, że zostały podjęte kroki w celu otrzymania pomocy przez dziecko. Zignorowanie przez rodzica takiego zalecenia może być podstawą wszczęcia postępowania sądowego w sprawie o zaniedbywanie dziecka.
 - jeżeli zdarzenie zostanie uznane za przypadek nagły lub kryzys związany z bezpośrednim zagrożeniem dla ucznia, np. deklaruowanie zamiaru samobójczego przez ucznia, specjalista w porozumieniu z dyrektorem szkoły konsultuje się z oddziałem ratownictwa medycznego i/lub prosi o interwencję policji. Rodzica/opiekuna prawnego zawiadamia się możliwie jak najszybciej.